

De Europese directie van Ford heeft bekendgemaakt dat er in de Genkse vestiging drieduizend jobs zullen geschrapt worden. De Ford-Focus zal immers volgens de plannen niet in Genk van de band rollen. In totaal zouden volgens die plannen 2900 arbeiders en 100 bedienden hun jobs verliezen. Een dag eerder viel de productie bij Ford-Genk reeds stil. De arbeiders en hun bonden gaan een lang gevecht tegemoet.

In Ford genk werken momenteel nog 10.000 mensen. Daarvan zouden er dus volgens de plannen drieduizend op straat worden gezet. Na de sluiting van de mijnen en na de sluiting van Philips in Hasselt betekent dit een zoveelste slag voor de Limburgse werknemers. Opnieuw drieduizend arbeiders die op de dop worden gezet, terwijl de streek rond Genk reeds sterk te maken heeft met structurele en haast generationele werkloosheid.

Dinsdag werd de productie in Genk reeds lamgelegd. De vakbonden blokkeerden de poorten, omdat volgens hen abnormaal veel onderdelen naar buiten werden getransporteerd. De vakbonden zetten de actie voort en beraden zich over de te volgen strategie.

De echte oorzaak van deze nieuwe dreiging ligt bij het kapitalisme en de wereldwijde concurrentie. Het privébezit van de productiemiddelen staat immers een democratische en efficiënte planning van onze productie en een gelijke aanwending en verdeling van onze arbeidskracht in de weg. In de internationale concurrentiejungle worden arbeiders tegen elkaar uitgespeeld en is een neergaande spiraal van arbeidsvoorwaarden het logische gevolg.

Eens te meer luidt nu de vraag wat de reactie van de vakbonden nu zal zijn. Laten we echter lessen trekken uit de ervaringen van Renault, de luchtvaart e.a. Een strijd tegen de plannen van een multinationalaal bedrijf kan je moeilijk winnen enkel met een lokale staking of actie op nationaal niveau. Internationale strijd in de automobielsector of op zijn minst in alle vestigingen van Ford is nodig. De komende dagen komen we hierop terug.